

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Consid. II. die Lunæ. Ignis Infernalis Qualitas, Quantitas, Elevatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-47773)

Consideratio II.

Pro die Lunæ.

Ignis.

Ejus qualitas.

Considera, divinam Justitiam delegisse Ignem tan- I.
Cquam instrumentum aptissimum ad puniendos suos
 perduelles. Etiam inter homines majus isto suppli-
 cium excogitatum non est; unde meritò dictum est. *Tor-
 mentorum ultimum. Curt. l. 6.* Nihilominus non debes ti-
 bi persuadere ignem Inferni nostrati similem esse. Felici-
 ces, ut sic dicam, Animas illas miserias, si alia non senti-
 rent ineндia, quam illa, quæ nostra in terra accendi pos-
 sunt! Dives ille damnatus, cuius Evangelica historia me-
 minit, non dicit tantum in flamma, sed *in hac flamma se*
cruciari, indicans peculiarem flammæ illius tartareae qua-
 litatem. Noster ignis, hominis bono datus est, ut illo
 utatur ad opera artis, illo vitam suam sustentet: at ignis
 infernalis conditus est ad vindictam impiorum. *Vindicta*
carnis impij ignis. Eccl. 7. v. 19. Noster ignis sæpe con-
 junctus est cum materia extranea, & parum respondente
 virtuti illius activæ, unde est instar gladij in vagina. At
 ignis Inferni erit instar gladij è vaginâ extracti, cum sit ac-
 census in materia sulfurea & bituminosa quæ semper arde-
 bit violentiâ quadam inexplicabili, haud aliter ac in ful-
 minibus accidit, quæ tantâ vi feruntur, impetu exhalati-
 onis illius inflammatae: *Pars illorum erit in stagno ardenti*
igne & sulfure. Apoc. 21. Tandem ignis noster absumit

B 2

id,

id, quod adurit; unde quò est vehementior, tanto est brevior. At ignis ille, in quo semper ardebunt damnati, uret & non consumet; unde à Christo comparatur sal: *Omnès enim igne salientur. Marc. 9. v. 48.* Cruciendo enim ardoribus non explicabilibus tanquam flamma, impedit tamen ne corrumpantur damnati, tanquam Sal. Unde si unica ignis nostri scintilla horrorem nobis incutit, si vel brevissimo temporis spatio ferre non possumus flammulam unius candelæ, quomodo manere poterimus æternū seulti in incendio supra omnem fidem atroci & violento? O tu, qui propter peccata postremū admissa, & nondum dolore serio expiata, fide certus es, quòd hoc momento moriens præceps rueres in illam horrendam fornacem, quomodo tandem audebis libellum hunc ante è manibus ponere, quām ex intimo corde admissarum noxarum te pœniteat? quomodo tantum tibi audaciæ est, ut vel momentum unicum, ne dicam menses totos, hærere velis in statu obnoxij suppliciis Inferni? quomodo ridere potes, quomodo quietem securus capere? *Potes hoc sub casu duce-re somnos?*

Quantitas.

II. Considera, quantam vim habiturus sit ille ignis propter suam quantitatem. Cùm enim carcer ille infernalis continere debeat omnia damnatorum corpora quin vel unum penetretur cum altero, necesse est ut sit fossa, quæ plura millia in suo ambitu, & secundū omnem suam dimensionem complectatur, si innumerablem ibi clausorum captivorum multitudinem attendamus. *Infernus dilatavit Animam suam, & aperuit os suum absque*

absque ullo termino. Isa. 5. v. 14. Tota porro ista ingens specus plena debet esse igne: & si vel ipsæ paleæ, cùm ingens earum cumulus, congeritur, sufficient ad fornaces calefacientes, quid fiet sulfure illo accenso, quod tam vehementer est suâ qualitate, & suâ mole tam vastum? Insuper ignis iste erit ibi clausus, quin effundi possit; unde omnes flammæ eius repercussione intendentur, & idcirco vi pollent incredibili. Quis jam ambigere potest, quin si mons integer in illud caderet incendium, mox ceræ instar liqueceret? Ita fassus est Daemonum aliquis Militi id ex eo querenti (*Cæsarius apud Collect. dist. 6. ex 89.*) & absque isto testimonio suppetit nobis assertio irrefragabilis Spiritus Sancti, qui certos nos reddit, appellando flammarum illum devoratricem montium: *Flamma comburens montes.*

Psal. 82. Et tamen Peccatores pro eo quòd cohorrescant, ludunt circa illos ignes, perinde ac si essent ignes oblectandis oculis animisque accensi. *Licet ignis ille estuet, & fluvius flammâ accendatur, nos tamen videmus, & delicias amplectimur.* Ait attonitus S. Joann Chrysostomus *Hom. 55. ad Pop.* An fortassis corpus vobis saxeum, aut durissimo metallo conflatum est? *Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea enea est.* Job. 7. Potestis dicere cum Jobo: Si tamen etiam tali essetis conflati, momento in illis ardoribus colliquesceretis, in quibus vobis habitandum erit semper, nisi ex animo detestemini, & corrigatis vitam perversam. Verum tamen est, quòd parum dixerim, cùm dixi, habitandum vobis semper in illo igne: debebam potius dicere, quòd vos, & ego, nisi timeamus & amemus DEUM nostrum, futuri simus quodammodo torus ignis. Flamma siquidem illa tam viva, tam latè sparsa, non fortis tantum nos affliget, ut nunc in terra contingit, sed in

ima penetrabit osla , & medullas , & intimam nostram substantiam : *Pones eos ut clibanum ignis.* Ait Sacer Vates *Psal. 20.* Erit Damnatorum quilibet tanquam furnus ardens , qui flamas suas intra se , & in sinu suo habet : unde bulliet sanguis ille impurus intra suas venas , cerebrum in suo cranio , cor intra suum pectus , viscera intra corpus illud infelix , quod undique cinctum abyssō flamarum exitum non inveniet . *Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante ?* Ita *Isaias* interrogat , cap. 33 . Quis ex vobis poterit habitare cum igne , qui nos devorabit , hoc est , convertet nos quodammodo in se , efficiendo nos totos vivum quoddam incendium ? Respondeamus : sed non ante quam rem omnem serio perpenderimus .

Ejus Elevatio.

III. **C**onsidera , omne quod dictum est de vi , quam obtinebit ignis infernalis , tam qualitate , quam quantitate sua nihil esse in comparatione illius vis , quam acquires tanquam instrumentum Justitiae divinæ , quæ illum attollet ultra omnem vim naturalem ad effectus omnino stupendos . *Descendit ignis à D E O de caelo.* Apoc. 10 . Ignis infernalis hujus conditionis erit ; originem suam habebit ad pedem throni divini , hoc est , accipiet ab ejus omnipotencia vigorem quandam incredibilem , operando non juxta propriam suam activitatem , sed tanquam instrumentum cum activitate & virtute sui Agentis , qui flammis illis tantam vim tribuet , quantum existimabit convenire ad vindicandas suas injurias , & reparandas iacturas suæ gloriæ . *Creatura enim tibi factori deserviens exardescit in tormentam adversus injustos.* Sap. 10 . v. 24 . Quod si ignis est gla-

est gladius, qui cadens suo pondere plagam in hac vita tam magnam infligit, quantam infligeret in Inferno vibratus brachio omnipotente? Si acuero ut fulgur gladium meum? Deut. 32. v. 41. Hinc etiam est, quod, et si corporeus, urat non solum corpus, sed & animam: sicut enim DEUS utitur aquâ materiali in lavacro Baptismi ad lavandum non solum corpus, sed mundandam etiam animam, & sanctificandam, ita utitur etiam igne, licet materiato, in Inferno, ad puniendam illam immundam & peccatricem. Est igitur incendium infernale effectus omnipotentiae divinæ contemptæ à Peccatoribus, & signum visibile odij illius infiniti, quod Bonitas divina suo sinu continet adversus peccatum: est inventio quædam Sapientiae divinæ ad recuperandum honorem sibi ab Impiis ablatum: & idcirco quis explicare poterit, quo usque progressura sint illa tormenta, quæ erunt iactus respondens brachio Altissimi, & inventio digna ejus mente? *Quis novit potestatem iræ tuæ?* Psal. 99. Cùm nos pertingere non possimus ad concipendam animo illud, quod omnem vim naturæ superat, quomodo poterimus pertingere ad illud explicandum? idcirco care mi Lector, *Miserere animæ tue.* Eccl. 30. v. 22. Et si hujus rationem nullam habes, saltem tangat te miserationis ipsius corporis tui, pro quo tam es solitus omni tempore. Perpende quam caro tibi constitutæ sint voluptates illæ vctitæ, quas tamen indulges carni tuæ, quantumvis repugnante divinâ Lege. Aspice accensam jam fornacem illam sempiternam: jam nunc flatus iræ DEI servit illi profolle ad angendam sine modo ac mensura vim flamarum illius: jam ardent in illa tam multi propter minora delicta quam sint tua. Non est idcirco hoc tempus accumulandi novis peccatis novam illis augendis materiem, sed illas sc.

tas seria pœnitudine & lacrymis extinguendi. Tempus
fleandi: Eccl. 3. *Vae vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis &*
flebitis. Luc. 6. v. 25.

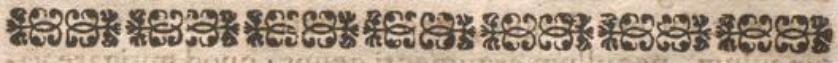
Oratio.

Ad aeternum Verbum, ut nos liberet ab Inferno.

O Fili DEI, qui miseratione malorum nostrorum fa-
ctus es filius hominis, en ovem illam perditam,
quam tu Pastor bonus quæsivisti tot laboribus, emi-
sti tam copioso sanguine: hanc tu nunc perire sines, quin
aliquam ejus habeas rationem? Non ita sit o Domine. Tol-
le potius illam in humeros tuos, & ostende toti cœlo fru-
ctum laborum tuorum, & pretium divinæ vitæ tuæ. Si
salutem mihi conferes, lætabuntur Beati omnes, omnes
Angeli te laudabunt, & ego per omnem aeternitatem cum
ipsis misericordias tuas cantabo. Age igitur bone JESU,
miserere mei & libera animam meam à faucibus Leonis i-
stius infernalis, qui ad ignominiam tuam me cuperet de-
vorare. Libera me de ore Leonis. Verum est, quod ego
te non habuerim pro DEO illo magno, qui re vera es;
cum toties præhabuerim bellum aliquod desiderium
meum divinæ vitæ voluntati: sed doleo ex animo, & dete-
ctor hæc omnia, retracto illa, & nulla esse jubeo; solum
quia tu es summum bonum meum, & quia te amo, & vo-
lo te amare super omnia, sicut meretur infinita tua perfe-
ctio, desiderans simul etiam majorem dolorem, quam ha-
beam, ad reparandam hoc actu gloriam, quam tibi noxis
meis abstuli. Illa igitur Misericordia, quæ te impulit in-
genti amore ad suspendendam vindictam, dum admisi

ipsum

ipsum peccatum, hæc etiam nunc te inducat ad mihi penitus ignoscendum, dum ante te me abjicio. Accipio hanc animam, & illam repono in divinis tuis manibus. In manus tuas Domine commendo spiritum meum. A manibus DEI vivi, quibus excidere merui, provoco ad manus DEI in Crucem aucti, & pro me mortui: istæ me judicent, istæ de me sententiam ferant, hic manere fixum est, ubi tu tanto amore salutem meam descripsisti ad gaudendum hoc fructu per omnem æternitatem. Amen.

Consideratio III.

Pro die Martis.

Societas.

Damnatorum.

Considera ingens tormentum, quod habitationi infernali adjungent habitatores. Vivere cum socio per verso res est usque adeò molesta, ut ipsæ adeò plantæ fixæ in terra ab ea videantur abhorrere, dum recedunt & fugiunt quantum possunt à plantis aliis sibi contrariis. Certum est, quod Spiritus Sanctus nos securos reddat; tolerabilius esse, vivere cum feris in deserto, quam vivere cum muliere rixosa & iracunda. Melius est habitare in terra deserta, quam cum muliere rixosa & iracunda. Prov. 21. v. 19. Miser aliquis maritus, qui non audit domi suæ nisi clamores, & lamentationes, sub vesperum invitissimus

C

mus